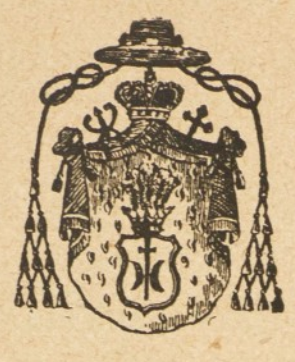

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1902. Выдано 24. Мая Ч. V.

Ч. 27.

Ч. 757. Приписы дотычачй практикъ религійныхъ молодѣжи католицкои въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

В. ц. к. краєва Рада шкôльна обвѣстила въ ч. 3. „Денника урядового“ зъ дня 15. Сѣчня 1902 Обѣжникъ до всѣхъ Радъ шкôльныхъ и Зарядôвъ всѣхъ шкôлъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ, въ справѣ религійныхъ практикъ молодѣжи шкôльнои вѣроисповѣданя католицкого, слѣдуючого содержаня:

Въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. серпня 1901 р. ц. к. Рада шкôльна краєва оголосила ноновно „Приписы, дотычачй религійныхъ практикъ ученикôвъ и учениць религіи рим. катол. въ школахъ народныхъ“, выданй розпорядженємъ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111. — Приписы тй выданй суть для тыхъ шкôлъ, котрыхъ фреквенція, о скôлько она дотычитъ дѣтей католицкихъ, єсть що до обряду бôльше-менше однообразна и належитъ до обряду латиньского, прото они мають застосованє въ слѣдуючихъ округахъ, творячихъ серію А): 1. Бѣла, 2.

Бохня, 3. Бжеско, 4. Хшанôвъ, 5. Домброва, 6. Кольбушова, 7. Краковъ мѣсто, 8. Краковъ округъ замѣскій, 9. Лиманова, 10. Мѣлець, 11. Мысленицѣ, 12. Ниско, 13. Пильзно, 14. Подбуже, 15. Ропчицѣ, 16. Стрижôвъ. 17. Тарнобржеґъ, 18. Тарнôвъ, 19. Вадовицѣ, 20. Величка, 21. Живець. Рôвножь обовязують они въ округахъ: 22 Новыйторгъ и 23. Решôвъ, зъ вылученемъ тыхъ мѣсцевостей, въ котрыхъ єсть значне число дѣтей обряду греко-католицкого и въ котрыхъ суть уряды парохіяльнû того обряду.

Для округôвъ, въ котрыхъ молодѣжь католицка школъ народныхъ єсть що-до обряду мѣшана, такожь для вылученыхъ повысшимъ означенемъ мѣсцевостей округа Новоторского и Решôвского, выдано и розôслано розпорядженемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895 окремû „Приписы, дотычачû религійныхъ практикъ католицкои религіи обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ, уложенû въ порозумѣню зъ церковными властями обохъ обрядôвъ. Понеже вôдъ часу выданя тыхъ приписôвъ прибуло много школъ новыхъ, котрû ихъ не посѣдають, прото ц. к. Рада школьна краєва обвѣщає такожь и тû приписы въ нынѣшнôмъ числѣ „Денника урядового“ поновно. Принисы тû обовязують въ слѣдуючихъ округахъ творячихъ серію В): 1. Львôвъ мѣсто, 2. Львôвъ округъ замѣскій, 3. Бôбрка, 4. Богородчаны, 5. Борщôвъ, 6. Броды, 7. Бережаны, 8. Бучачь, 9. Цѣшанôвъ, 10 Чорткôвъ, 11. Добромиль, 12. Долина, 13. Дрогобычь, 14. Городокъ, 15. Городенка, 16. Гусятынъ, 17. Ярославъ, 18. Яворôвъ, 19. Калушь, 20. Камѣнка Струмилова, 21. Коломыя, 22. Косôвъ, 23. Лѣско, 24. Мостиска, 25. Надвôрна, 26. Печенѣжинъ, 27. Пôдгайцѣ, 28. Перемышль, 29. Перемышляны, 30. Рава, 31. Рогатинъ, 32. Рудки, 33. Самбôръ, 34. Сянôкъ, 35. Скалатъ, 36. Снятынъ, 37. Сокаль, 38. Станиславôвъ, 39. Старый Самбôръ, 40. Стрый, 41. Тернопôль, 42. Товмачь, 43. Теребовля, 44. Турка, 45. Залѣщики, 46. Збаражь, 47. Золочôвъ, 48. Жовква, 49. Жидачôвъ.

Слѣдуючû округи становлятъ перехôдъ межи округами серіи А) и округами серіи, В) яко округи серіи С): 1. Березôвъ, 2. Горлицъ, 3) Грыбôвъ, 4. Ясло, 5. Кросно, 6. Ланьцутъ, 7. Новый Санчь, 8. Переворскъ.

Въ округахъ Серіи С) розгляне Рада школьна окружна вôдношеня кождои поодинокои школы и рѣшитъ, чи въ той школѣ маютъ обовязувати „Приписы“ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111, обвѣщенû въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. серпня 1901, чи „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895, обвѣшенû въ ч. 3. „Денника урядового“ зъ дня 15. сѣчня 1902.

Вôдноснû ухвалы маютъ запасти на повнôмъ засѣданю Рады школьнои окружнои въ присутности представителѣвъ обохъ обрядôвъ католицкихъ и маютъ бути закомуниковани обостороннымъ Ординаріятамъ. Въ тойже самый способъ поступятъ такожь ц. к. Рады школьнû окружнû въ Решовѣ и въ Новôмторзѣ, озна-

чаючи тіи школы, въ котрыхъ мають бути застосованй „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595.

Приписы дотычачй религійныхъ практикъ религіи католицкои обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ.

(Ц. к. Радою шкôльною въ порозумѣню зъ Преосв. Ординаріятами гр. и рим. кат. обряду рѣшенемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 выданй и въ ч. 3. „Денника урядового“ ц. к. Рады шк. краєвои зъ д. 15. сѣчня 1902 поновно обвѣщенй.)

§. 1. Наука шкôльна зачинаєсъ и кôнчитъ ся кождого дня короткою, молитвою. По милитвѣ належить пôсля можности вôдспѣвати зъ молодежею одну або двѣ стрôчки набожнои пѣсни. До тои цѣли могуть служити лишь такй молитвы и пѣсни, котрй суть одобренй и порученй дотычною властію духовною.

Порядокъ молитовъ и пѣсень уложитъ зъ початкомъ шкôльного року катихитъ, взглядно душпастыръ (взглядно катихиты и душпастыръ обохъ обрядôвъ) въ порозумѣню зъ управителемъ школы, а въ школахъ бôльше-клясовыхъ въ порозумѣню зъ конференціею збору учительского.

Въ школахъ, до котрыхъ ходятъ дѣти обряду латиньского и грецкого, належитъ при укладаню молитовъ и пѣсень мати належитый взглядъ на тоє, щобы дѣти обохъ обрядôвъ мали способнôсть вôдмавляти молитвы и спѣвати пѣсни приписанй ихъ властивыми духовными властями.

Порядокъ молитовъ и пѣсень має бути помѣщеный на мѣсци виднôмъ въ кождôй школѣ, а въ школахъ бôльше-клясовыхъ въ кождôй клясѣ.

§. 2. Доки дѣти не умѣютъ добре молитовъ приписаныхъ, мають вôдмовляти ихъ голосно всѣ разомъ за учителемъ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньского и грецкого, буде учитель вôдмовляти зъ такими дѣтьми то молитвы приписанй духовною властію римско-католицкою, то молитвы приписанй властію духовною греко-католицкою, и буде спѣвати то однй то другй пѣсни набожнй.

При вызначуваню числа молитовъ и пѣсень, котрй учитель то пôсля приписôвъ одного, то пôсля приписôвъ другого обряду въ протягу тыжня має зъ всѣми учениками вôдмовити, взглядно вôдспѣвати, належить всегда приноровляти ся до числа ученикôвъ одного и другого обряду на кождôмъ степени науки и въ кождôй клясѣ. Въ кождôмъ случаю належить памятати о тôмъ, щобы що-найменше три разы въ тыжни вôдмовлялись молитвы и спѣвали ся пѣсни пôсля того обряду до котрого належить меньшôсть дѣтей.

Коли дѣти уже добре умѣютъ молитвы, тогды мають ихъ вôдмовляти по черзѣ, и то въ той способъ, що одно зъ дѣтей, на котре припадає черга, вôдмовляє молитву голосно, а другй молятъ ся за нимъ по тихо.

Кождôй дитинѣ свобôдно вôдмовляти приписану молитву въ тôмъ языцѣ, въ якôмъ она молитъ ся въ домѣ родительскôмъ. Въ тôмъ взглядѣ учитель не може дѣлати на дѣти ніякого силованя, анѣ не свобôдно єму вплывати на нихъ якими небудь представленями.

Въ школахъ, котрî посѣщають ся дѣтьми обохъ обрядôвъ, буде обовязкомъ учителя цѣлымъ своимъ поведенємъ объявляти належите поважанє для обохъ обрядôвъ и тоє почитанє защѣпляти въ серцяхъ молодѣжи.

§. 3. Шкôльный рôкъ розпочинаєсь и кôнчить ся торжественнымъ Богослуженємъ.'

На початку шкôльного року промовитъ катихитъ, взглядно душпастырь до молодѣжи, пригадуючи єи обовязки христіяньскî и шкôльнî, и заохочуючи ю до пильности, послуху и доброго веденя себе въ школѣ и по-за школою. На кôнци року при случаю Богослуженя благодарственного побудитъ катихитъ, взгядно душпастырь, въ вôдповѣднôй промовѣ молодѣжь до вдячности къ Богу и учителямъ и пригадає, якъ шкôльнî дѣти довжнî себе вести въ часѣ вакацій.

Де въ однôй парохіи єсть одна або бôльше Церквей дочерныхъ и бôльше шкôлъ народныхъ, тамъ душпастырь въ порозумѣню зъ управителемъ кождои школы вызначитъ, коли торжественне Богослуженє для шкôльнои молодѣжи має вôдбути ся въ кождôй до єго парохіи належачôй Церквѣ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходятъ дѣти обряду латиньского и грецкого, належить точно перестерѣгати тои засады, що Богослуженя вôдбуваючî ся на початку и на кôнци року шкôльного маютъ вôдправити ся того самого дня для учениковъ обохъ обрядôвъ.

Єсли бы въ тыхъ школахъ зъ якихъ небудь причинъ для молодѣжи одного зъ тыхъ обрядôвъ торжественне Богослуженє не могло бути вôдправлене, то молодѣжь тота возьме участь въ Богослуженю вôдправляючôмъ ся для молодѣжи другого обряду.

Въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ нема нѣ Церкви гр. кат., нѣ костела лат. и де зъ того поводу вôдправленє торжественного Богослуженя єсть неможливымъ, розпочинаєсь и кôнчить ся шкôльный рôкъ торжествомъ шкôльнымъ, котрого порядокъ уложатъ душпастырѣ въ порозумѣню зъ властями шкôльными.

§. 4. Въ школахъ, маючихъ осôбныхъ катихитôвъ, молодѣжь шкôльна обовязана єсть кождои недѣлѣ и кождого свята въ цѣлôмъ роцѣ шкôльнôмъ, такожь въ буднî дни почавши вôдъ 1. до 31. вересня и вôдъ 1. мая до кôнця року шкôльного ходити пôдъ надзоромъ учителѣвъ школы на Богослуженє.

Той самый порядокъ має впровадити ся, о скôлько можна, въ всѣхъ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ тому не стоятъ на перепонѣ вôдношеня парохіяльнî або за велике вôддаленє школы вôдъ Церкви.

Часъ и порядокъ Богослуженя означитъ душпастырь, въ порозумѣню зъ зарядомъ школы, при чôмъ уважати належитъ на то, щобы вôдси не повставали нѣ жадна перепона въ Богослуженю парохіяльнôмъ, анѣ нарушенє затвердженого властями шкôльными подѣлу годинъ науки, анѣ укороченє призначеного въ плянахъ науки вымѣру часу.

Въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ молодѣжи шкôльнôй не можливымъ єсть ходити на Богослуженє зъ поводу вôддаленя школы вôдъ Церкви або зъ поводу, що школа не має осôбного катихита а священики парохіяльнî не могуть вôдправляти окремои св. Литургіи для молодѣжи шкôльнои, або хотяй школа и має осôбного катихита, но катихитъ призначеный для кôлькохъ шкôлъ, може лишь для молодѣжи однои школы вôдправляти Богослуженє, буде такъ священикъ учащій въ школѣ религіи, якъ и управитель школы заохочувати молодѣжь, особенну старшу, щобы по крайнôй мѣрѣ въ Недѣлѣ и Свята разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохіяльнôмъ.

§. 5. Вôдъ обовязку ходити на спôльнî Богослуженя належитъ увôльняти будь поодинокихъ ученикôвъ, будьто цѣлî вôддѣлы, особенно дѣти найнизшихъ степенѣвъ науки зъ причины слоты, острого и студенного воздуху а недостаточного одѣня и обуви, злои дороги, небезпеченьства епидемичныхъ болѣзней, а въ поодинокихъ случаяхъ такожь зъ причины болѣзни родичѣвъ и сродникôвъ, вымагаючои присутности дитины дома.

Таке увôльненє дає въ высше наведеныхъ случаяхъ катихитъ, взглядно душпастырь въ порозумѣню зъ управителемъ школы. Рôвножь може священикъ зъ управителемъ школы, за обостороннымъ порозумѣнємъ увôльнити всю школу въ вымковыхъ случаяхъ вôдъ участи въ Богослуженю, єсли зайдуть обставины, котрî утрудняютъ участь молодѣжи въ Богослуженю.

Єсли бы мѣсцевî вôдносины вымагали увôльненя молодѣжи вôдъ обовязкового спôльного Богослуженя на часъ довшій, тогды порозумѣє ся въ тôмъ взглядѣ окружна Рада шкôльна зъ вôдноснымъ Ординаріятомъ Епископскимъ.

§. 6. Въ день задушный и въ Середу попельцеву молодѣжь римско-католицка має пôдъ надзоромъ учителѣвъ бути на Богослуженю присутною. Єсли же въ мѣсци нема костела, або иншî трудности мѣсцевî на участь молодѣжи въ тôмъ Богослуженю не позваляютъ, має учитель въ недостатку священика вôдмовити въ тî дни молитвы дотычнымъ душпастыремъ всказанî. Въ оба тî дни молодѣжь шкôльна єсть вôльна вôдъ науки передполудневои.

Такъ само возьме старша молодѣжь гр.-католицка, єсли не заходятъ перешкоды въ §. 5. предвидженî, пôдъ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженю вôдправлюванôмъ въ навечеріє гр. кат. празника Богоявленія Господнього, а клясы, взглядно же степенѣ науки, котрыхъ дѣти будуть въ тôмъ дни на Богослуженю присутнî, мають вôдъ годины 10 передъ полуднемъ бути увôльненî вôдъ науки шкôль-

нои. — Въ суботу передъ Сошествіемъ св. Духа, яко въ дни посвяченôмъ пôсля обряду гр. кат. памяти померших, має молодѣжь того обряду пôдъ надзоромъ учителѣвъ бути присутною на Богослуженю, єсли тоє Богослуженє пôдправляє ся въ мѣсцевости, въ котрôй єсть школа, а згаданй въ §. 5. трудности не стоятъ на перешкодѣ присутствованю молодѣжи. Въ такôмъ разѣ буде шкôльна молодѣжь въ тôмъ дни увôльнена вôдъ науки передполудневои.

§. 7. Въ празникъ св. Покровителя парохіи (празникъ храмовый) молодѣжь шкôльна бере пôдъ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженю, єсли мѣсцевй вôдносины, значнѣйше вôддаленє вôдъ Церкви, лиха пора року, тѣснота церковного будынку або инши трудности не стоятъ тому на перешкодѣ. День той має бути вôльный вôдъ шкôльнои науки.

§. 8. (Пôсля тексту оголошеного въ ч. 31. „Денника урядового“ ц. к. Рады шкôльнои краєвои зъ р. 1901).

День именинъ Єго Величества т. є. 4. жовтня має въ всѣхъ школахъ, въ котрыхъ не заходятъ перешкоды провадити молодѣжь до Церкви, обходити ся торжественнымъ Богослуженємъ. По Богослуженю має молодѣжь вôдспѣвати Имнъ народный.

День именинъ бл. п. цѣсаревои Єлисаветы т. є. 19. листопада має и въ будуче бути вôльный вôдъ науки шкôльнои и въ тôмъ дни належить уряджувати торжественне Богослуженє.

Въ дни нормальнй Двôрскй т. є. дня 28. червня яко въ навечеріє рôчницѣ смерти бл. п. цѣсаря Фердинанда и дня 9. вересня яко въ навечеріє смерти бл. п. цѣсаревои Єлисаветы, довжна молодѣжь шкôльна взяти участь въ поминальныхъ Богослуженяхъ въ мѣсцевôй Церквѣ.

§. 9. Въ день именинъ Єго Святости Папы и Епархіяльного Епископа має до шкôльныхъ молитовъ звычайныхъ додавати ся єще молитва за Папу а взглядно за Епископа.

§. 10. Въ день св. Марка и въ дни крестнй молодѣжь римско-католицка бере участь въ процесіяхъ, вôдбуваючихъ ся въ тіи дни пôдъ надзоромъ учителѣвъ єсли мѣсцевй вôдносины не стоятъ тому на завадѣ. Що до евентуального увôльнюваня поодинокихъ клясъ або вôддѣлôвъ або и цѣлыхъ шкôлъ вôдъ участи въ процесіи, належить руководити ся постановленями §. 5.

§. 11. Въ процесіи на празникъ Божого Тѣла (Пресв. Евхаристіи) пôсля обряду рим. и гр. кат. може шкôльна молодѣжь брати участь, де то єсть въ звычаю и де на то позваляютъ вôдносины мѣсцевй. Такъ само може рим. кат. молодѣжь шкôльна брати участь въ Вечерняхъ вôдправляючихъ ся въ часѣ октавы (попразденьства) Божого Тѣла, однако зъ тымъ застереженємъ, що участь молодѣжи въ вечерняхъ нѣ въ чôмъ не нарушитъ приписаного подѣлу годинъ шкôльныхъ. —

§. 12. Въ Свята Рождества Христового, на Новый Рôкъ, въ Свята Великоднй и Сошествія св. Духа, а взглядно и Божого Тѣла пôсля обохъ обрядôвъ такожь въ празникъ Трехъ Царôвъ и Стрѣтенія (Очищеня пресв. Богородицѣ) пôсля обряду римско-кат. и въ празникъ Богоявленія пôсля обряду гр. кат. молодѣжь шкôльна дотычного обряду єсть вôльна вôдъ спôльного Богослуженя. Однако катихиты и учителѣ довжнй поучити и заохотити молодѣжь, щобы въ тй дни разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохіяльнôмъ.

§ 13. Въ школахъ выдѣловыхъ и въ тыхъ школахъ народныхъ звычайныхъ, котрй маютъ осôбныхъ катихитôвъ, катихитъ єсть обовязаный мати ексгорты для молодѣжи шкôльнои въ всѣ Недѣлѣ и Свята нарочитй, вынявши празники наведенй въ §. 12. а то передъ або по спôльнôмъ Богослуженю. На ексгорту обовязанй ходити всѣ ученики и ученицѣ шкôлъ выдѣловыхъ, а въ школахъ народныхъ звычайныхъ молодѣжь высшихъ клясъ, почавши вôдъ третого року науки.

§. 14. Єсли школа має осôбного катихиту, но катихитъ той будучи призначенымъ для кôлькохъ шкôлъ, лишь для молодѣжи однои або двохъ шкôлъ може мати ексгорту, такожь де обовязки катихитôвъ повнять мѣсцевй душпастырѣ, занятй при парохіи, тамъ перечитає катихитъ, єсли парохіяльнй обовязки не станутъ єму на перешкодѣ, въ кожду суботу и въ навечеріє кождого Свята молодѣжи клясъ а взглядно степенѣвъ высшихъ почавши вôдъ третого року науки, Евангеліє припадаюче на день наступаючій, і выяснивши значенє того же Евангелія, выпровадитъ вôдповѣднй науки вѣры и моральности и вытолкує обряды церковнй.

На тую науку призначитъ управитель школы въ порозумѣню зъ катихитомъ вôдповѣдну пору въ подѣлѣ годинъ, однакъ безъ укороченя часу призначеного въ плянѣ на науку поодинокихъ предметôвъ.

Часъ вызначеный на тую науку вчислає ся катихитѣ пôсля приписаныхъ нормъ.

Въ всѣхъ иншихъ школахъ учитель, єсли получивъ місію вôдъ Ординаріяту заступати катихита и уповажненє вôдъ окружнои Рады шкôльнои, перечитає молодѣжи шкôльнôй высшихъ клясъ, взглядно степенѣвъ вôдъ третого року науки почавши, кождои суботы и въ навечеріє кождого торжественного (нарочитого) Свята Евангеліє на слѣдуючій день безъ всякихъ пояснень, а въ навечеріє празникôвъ Святыхъ житє Святого, и то зъ книжки одобренои властію духовною и вôдспѣває зъ молодежію приписану на тую же Недѣлю а взглядно на той празникъ пѣснь церковну, а пôсля обряду гр. кат. уставомъ приписаный Тропаръ.

Щобы же тоє могло вôдбути ся безъ укороченя вымѣру часу призначеного въ плянѣ на науку поодинокихъ предметôвъ, вызначитъ учитель, маючій уповажненє до заступованя катихита, послѣдню годину въ суботу на науку религіи и пôдъ конець годины здѣлає, якъ высше сказано.

§. 15. Въ протягу року довжна католицка молодѣжь шкôльна, маюча

вôдповѣдне приготовленє, приступати три разы до Св. Тайнъ, и то на початку шкôльного року, передъ Великодными Святами и на кôнци року шкôльного.

По поводу приступованя шкôльнои молодѣжи до Св. Тайнъ, належить дѣти цѣлои школы увôльнити вôдъ науки шкôльнои на одно пополудне въ цѣли вôдправленя св. Сповѣди и на слѣдуюче передполудне въ цѣли принятія св. Причастія.

Заохочувати молодѣжь, щобы кромѣ тыхъ обовязковыхъ реченцѣвъ приступала приватно частѣйше до св. Тайнъ Покаянія и Евхаристіи, полишає ся катихитамъ зъ тымъ однако застереженємъ, що шкôльна наука зъ того поводу не може дôзнати укороченя.

Приготованє молодѣжи до достойного принятія св. Тайнъ вôдбуває ся правильно въ годинахъ призначеныхъ на науку религіи. Єсли же въ дни, въ котрôмъ молодѣжь має приступити до св. Сповѣди, пôсля подѣлу годинъ не припадає наука религіи, тогды управитель школы призначитъ на тоє приготованє послѣдну годину науки передполудневои. Управитель и учителѣ маютъ обовязокъ пôдчасъ Сповѣди и Причастія надзорувати молодѣжь въ Церквѣ

Въ школахъ, котрî маютъ осôбныхъ катихитôвъ, попередятъ Сповѣдь великодну вôдповѣднî реколекціи зъ початкомъ Страстного тыжня. Именно належитъ въ понедѣлокъ рано и по полудни и въ второкъ рано оповѣсти и объяснити молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ або выголосити примѣненî до вѣку и понятя тои молодѣжи науки реколекційнî, въ второкъ же пополудни приготовити молодѣжь до Сповѣди великоднои. Де зъ взглядôвъ на мѣсцеви вôдносины великодна сповѣдь вôдбуває ся передъ Страстнымъ тыжнємъ, тамъ попередятъ ю въ тôмъ случаю реколекціи вôдбутî въ высше сказанôмъ порядку, а въ понедѣлокъ и второкъ Страстного тыжня наука шкôльна буде вôдбувати ся звычайнымъ порядкомъ.

Въ школахъ, котрî не маютъ осôбныхъ катихитôвъ, перечитає учитель, єсли вôдъ Епископского Ординаріяту має уповажненє заступати катихита, на початку Страстного тижня молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ пôсля пôдручника для шкôлъ властію призначеного.

Въ цѣли вызначеня часу на вôдповѣдне приготовленє молодѣжи, маючои приступити до першои Сповѣди або Причастія, тоже до евентуального принятя Тайны миропомазаня або до пôдправленя Сповѣди ювилейнои, порозуміє ся катихитъ зъ управителемъ школы, котрый подѣлає всякî до тои цѣли змѣряючî улекшеня.

Часъ для вôдправленя Сповѣди и принятія св. Причастія має означити ся кождый разъ за спôльнымъ порозумѣнємъ межи душпастыремъ а катихитомъ и управителемъ школы.

Обвѣщаючи тіи приписы Всч. Клиру Епархіяльному Епископскій Ординаріятъ взыває такъ Всч. катихитôвъ шкôлъ народныхъ и выдѣловыхъ, якъ такожь

Всч. душпастирѣвъ повнячихъ обовязки катихитôвъ въ школахъ народныхъ, щобы до религійныхъ практикъ въ реченыхъ школахъ придержували ся ся точно нормъ въ тыхъ приписахъ поданыхъ. Тымъ же Всч. настоятелямъ парохій, котрî не суть заразомъ катихитами школы, а взглядно шкôлъ находячихъ ся въ обрубѣ ихъ парохій поручає ся, щобы взглядомъ такихъ практикъ религійныхъ, котрî для молодѣжи шкôльнои маютъ вôдбувати ся въ Церквѣ, якъ Богослуженє, св. Сповѣдь, були всегда готовî порозумѣти ся зъ дотычнымъ катихитомъ.

Дотычно молитвы, котрою наука шкôльна має розпочинатись и кôнчити, примѣчає ся, що въ клясѣ найнизшôй може она бути обмеженою лишь на вôдмовленє молитвы Господьнои „Отче нашъ“ перед наукою, а „Богородице Дѣво“ по науцѣ; въ клясахъ же высшихъ належитъ передъ молитвою Господньою вôдмовляти або вôдспѣвати єще коротку молитву до св. духа „Царю Небесный“, а по закôнченю науки по вôдмовленю „Богородице Дѣво“ вôдмовити або вôдспѣвати молитовцю „Подъ Твою милость прибѣгаємъ,“ або „Достойно єсть“. Такожъ могуть дѣти шкôльнî спѣвати передъ наукою або по науцѣ и иншî пѣсни церковнî, находячî ся въ молитвенникахъ, маючихъ Ординаріятске одобренє — При тôмъ пригадує ся Всч. катихитамъ, що особенно ихъ обовязкомъ єсть уважати на то щобы дѣти вôдмовляючи молитву вôдмовляли ю зъ належитымъ скупленємъ духа и кожде єи слово вымовляли выразно и зъ правильнымъ голосомъ.

Въ день именинъ Єго Святости Папы т. є. 11. цвѣтня нов. ст. має до молитвъ, котрî въ школѣ звыкло вôдмовляютъ ся, єще додавати ся молитва: „Спаси Господи святѣйшого вселеньского Архієрея Льва Папу римского, и сотвори єму многая лѣта.“ Въ день же 3. червня нов. ст. має ся до молитвы звыклои додавати: „Спаси Господи Преосвященого Епископа нашого Киръ Константина и сотвори єму многая лѣта. (§. 9.)

Всч. Ординаріятскихъ Комисарôвъ шкôльныхъ обовязує ся щобы при визитаціяхъ шкôлъ звертали свою особенну увагу на тоє, чи религійнî практики выконуютъ ся пôсля постановлень повысшихъ приписôвъ.

Додає ся, що докладного знаня тыхъ приписôвъ, буде вымагати ся такожъ вôдъ кандидатôвъ на катихитôвъ шкôлъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Цвѣтня 1902.

Ч. 27.

Ч. 1187. О именованю о. І. Мацєйчика комисаремъ св. землѣ для Галичины въ цѣли собираня складокъ.

Всч. О. Іоакимъ Мацєйчикъ минорита, замешкалый въ Львовѣ (площа

Бернардиньска) завѣдомивъ Еписк. Консисторію що зôставъ именованый Комисаремъ св. землѣ для Галичины въ цѣли собираня складокъ на св. землю.

Поручає ся прото Всч. Отцямъ Душпастирамъ памятати о складкахъ на потребы св. землѣ, а собранѝ милостинѣ до Еписк. Консисторіи вôдосланѝ, на руки высше згаданого Всч. Отца Комисаря зъ вôдси высланѝ будутъ.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 19. Мая 1902.

Ч. 28.

Ч. 2039. Товариство „Erster allgemeiner Beamten-Verein der österr.-ung. Monarchie in Wien'.

Товариство „Erster allgemeiner Beamten-Verein der öster.-ung. Monarchie in Wien" оперте на взаємности и самопомочи, єсть задля загально звѣстнои спасеннои дѣяльности своєи, институцією для членôвъ своихъ вельми хосенною. Членами же товариства сего можуть бути не тôлько урядники але такожь душпастыръ и особы иншихъ станôвъ зложивши вкладку рôчно 4 кор.

Позаякъ цѣлею Товариства сего єсть охорона и спомаганє членôвъ своихъ именно: черезъ обезпеченє капіталôвъ и рентъ на случай слабости, неспосôбности до званя, або смерти, якъ такожь черезъ удѣлюванє запомоги бѣднымъ членамъ своимъ, вдовамъ и сиротамъ, дальше, понеже вѣдомо тутъ єсть, що многи Всч. Отцы до того Товариства належатъ, то Еп. Консисторія звертаючи увагу Преч. Духовеньства на сю гуманітарну институцію, може закладъ сей П. Т. Клирови своєй Епархіи припоручити.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 22. Цвѣтня 1902.

Ч. 29.

Ч. 2199. Конкурсъ на катихита при 7. кл. пров. школѣ народ. жень. въ Сокали.

Ц. к. Рада шкôльна окружна въ Сокали оголосила п. дн. 18. Цвѣтня 1902 Ч. 619 конкурсъ на посаду катихита при 7-клясовой провизоричной школѣ народной женьской въ Сокали зъ речинцемъ подаваня ся до кôнця Мая с. р.

О тôмъ повѣдомляє ся Преч. Духовеньство.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Мая 1902.

Ч. 30.

Ч. 161/орд. Найвысша подяка Єго Святости Папы Льва XIII. для о. І. Господаревского пароха въ Галôвцѣ.

Всеч. о. Іоанъ Господаревскій парохъ въ Галôвцѣ, предложивъ примѣрникъ своєй працѣ: „Житье и дѣяльнôсть Єго Святости Папы Льва XIII“ посредствомъ Еписк. Ординаріята зъ дедикацією св. Отцу.

Єго Святôсть зволивъ дуже ласкаво и зъ радостію приняти тую працю и выразити авторови посредствомъ Епископа найвысшу подяку и удѣлити Апостольске благословенє авторови и єго родинѣ.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 15. Мая 1902.

Ч. 31.

Ч. 1948. О жертвахъ на будову церкви въ Звинячу гôрнôмъ.

Урядъ парохіяльный въ Звинячу гôрнôмъ проситъ о ласкаве помѣщенє слѣдуючой вôдозвы въ Вѣстнику епархіяльнôмъ:

„Жителѣ бѣдного гôрского села Звинячь гôрный въ повѣтѣ Турчаньскôмъ намѣряють воздвигнути нову Церковь на мѣсце теперѣшной триста лѣтъ маючой деревяной Церкви. Въ виду того, що громада тая єсть дуже бѣдна, малочисленна, а до того половина села то сами халупники жіючî изъ щоденного зарôбку, тожь не въ станѣ сами збудовати нову Церковь, проте удаємъ ся зъ сердечнымъ прошенємъ до Васъ Высокопреподобнî Отцѣ духовнî, до Васъ честнî Брацтва церковнî, допоможѣтъ намъ при будовѣ новой Церкви! Всяки жертвы просимъ посылати до: Уряду парохіяльного въ Звинячу гôрномъ, почта Тарнава нижна.

Петръ Крупскій парохъ. Иванъ Мориконь и Иванъ Кешеничь члены комитета Гр. к. Урядъ парохіяльный Звинячь гôрный дня 9. Цвѣтня 1902.“

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Цвѣтня 1902.

Ч. 32.

Ч. 2543. О жертвахъ на будову церкви въ Быковѣ.

Вôдозва! Сумно то дѣдови, коли на старй лѣта свой муситъ вытягати руку свою до чужихъ людей по милостиню, бо дѣти свои дати ей не можутъ, бо не маютъ; однакъ иде старовина въ далекій свѣтъ и широкій и потѣшае ся тымъ, що ще есть милосердіе у Бога и у людей.

Такъ и менѣ яко душпастыреви выпало на старшй мои лѣта именемъ Христа, именемъ моихъ братей, моихъ словесныхъ овецъ забрати въ свою руку торбу пастушу и кій и пôйти въ широкій свѣтъ звертаючи ся до милосердныхъ сердецъ, бо дѣти мой духовнй кажуть: „Отче — хлѣба душй не маемо, мы Церкви не маемо и якъ Христосъ сказавъ: „Пастырь добрый душу свою полагаетъ за овца своя“ — такъ и ты Отче положи за овци свой трудъ свôй иди и проси за нами, а мы разомъ будемо ся молити за Добродѣѣвъ нашихъ, безъ котрыхъ мы не въ станѣ побудовати Дому Божого.

Отожь иду за голосомъ менѣ повѣреныхъ парохіянъ и прошу о ласкавй взгляды, прошу о ласкавй жертвы на нашу Церковь, та прошу не безпôдставно.

Ото два вѣки пережила наша церковця на хвалу Божу и на пожитокъ людемъ; днесь зубъ часу положивъ на ней свое знамя. Она стоитъ старенька мала и згорблена, похиляе ся до тыхъ могилъ яки ю окружаютъ и немовъ сама вже хоче въ могилу ся класти. Самъ найвысшій часъ забрати ся до будовы иншого Дому Божого.

Но якжежь то зробити? Число моихъ парохіянъ есть такъ щупленьке, що они о своихъ силахъ не поставилибы новои святинѣ такъ скоро, якъ того вымагае потреба. До того крайна нужда межи ними вôдбирае имъ всяку надѣю на здвигнене своимъ власнымъ коштомъ нового Храма, до котрого они щиросердечно привязанй.

Няйже не перегомонитъ безуспѣшно моя просьба нынѣшна! Няй сокрушитъ она Ваше Высокоблагородне Сердце и побудитъ Васъ не повстягнути Своей щедрой руки вôдъ насъ! Кожду жертву хотьбы и малу пріймемо зъ великовъ подяковъ. Просимо усердно чи то о вôдправлене акафиста, чи о даръ изъ скарбоны церковной, чи о жертву изъ Власныхъ средствъ на будову нашой Церкви.

За Ваше жертволюбіе Богъ най помилуе и спасе Васъ! Вôдъ предсѣдателя гр. кат. комітету парохіяльного въ Быковѣ въ маю 1902. Николай Сенета, гр. кат. парохъ. Всякй датки проситъ ся присылати на руки о. Николая Сенеты гр. кат. пароха въ Быковѣ п. п. Медыка.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. Мая 1902.

Ч. 33.

Ч. 2204. Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 18. Цвѣтня 1902 Ч. 179 слѣдуюче:

Станъ касы вдов. сирот. Института.

за часъ вôдъ I. Сѣчня до 31. Марта 1902.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	Готôвка с.	цѣнни папери Кор.	цѣнни папери с.	Розходъ	Готôвка Кор.	Готôвка с.	цѣнни папери Кор.	цѣнни папери с.
1. Переносъ зъ 1901	2717	29	358920	—		—	—	—	—
2. Кульчицкій Сим.	100	—	—	—	всего	—	—	—	—
3. Поляньскій Ол.	100	—	—	—					
4. Скубишь Іоанъ	600	—	—	—					
5. Ґаранджа Пав.	200	—	—	—					
6. Клюфасъ Іоанъ	200	—	—	—					
7. Устіяновсій Мир.	200	—	—	—					
8. Рудавскій Инок.	400	—	—	—					
9. Каровець Григ.	100	—	—	—					
всего .	4617	29	358920	—					
остає .	4617	29	358920	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	Готôвка с.
1. Переносъ зъ р. 1901 .	4555	08
2. Прислопскій Романъ .	20	—
3. Яворскій Іоанъ . . .	50	85
4. Деканатъ Потелицкій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Силь. Стецякъ, В. Горницкій, Т. Минчакевичь и Л. Тустановскій	80	—
5. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Юл. Шихъ и І. Отто.	40	—
6. Поляньскій Олимпъ . .	50	—
7. Кульчицкій Симеонъ .	40	—
8. Ясеницкій Николай . .	20	—
9. Деканатъ Белскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Т. Карпякъ и Гр. Грицикъ	40	—
10. Коблошь Григорій . .	28	—
11. % за купоны Банку крає.	141	86
12. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 20 К. Вс. ОО. Ант. Рудавскій, І. Сѣлецкій и І. Пастернакъ	60	—
13. Кузикъ Корнилій . . .	105	—
14. Деканатъ Яворôвскій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. В. Крвавичь, Ем. Крайчикъ, Мих. Кручковскій, Н. Мацюракъ, Волод. Насальскій и Л. Мацускій	120	—
15. Гайдукевичь Володимиръ	21	—
16. Ґонтарскій Григорій .	2	06
17. Кокуревичь Михаилъ .	50	—
18. Деканатъ Устрицкій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Каз. Дутковскій и Ст. Киричиньскій	40	—
19. Деканатъ Белскій . . вôдъ О. М. Цѣпановского	63	62
20. Деканатъ Бирчаньскій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Мих. Гандякъ Діон. Ґудзьо.	40	—
21. Деканатъ Жукотыньскій именно зложили: О. Дим. Марчакъ 42 К., П. Княжиньскій 20 К.	62	—
22. Захаріясевичь Антоній .	20	—

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с.
23. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. І. Шемердякъ, К.Грицикевичь и К.Грушкевичь, О. П. Витошиньскій 24 К.	84	—	1. Лодыньскôй Аделъ по рѣшеню Общ. Собраня звержено жертву зъ причины освободженя єи бл. п. мужа вôдъ испыту конкурсов.	60	—
24. Ґаблиньскій Петро . .	40	—	2. Еквівалентъ за рôкъ 1902	500	80
25. Деканатъ Высочаньскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Мих. Ильницкій и Ал. Хтьей, 40 К. зложивъ О. М. Трешневскій	80	—	3. По рѣшеню Общ. Собраня для доповненя квоты роздѣльнои	3100	—
			всего .	3660	80
26. Деканатъ Мокряньскій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Іер. Борковскій, Мих. Єднакій и Ант. Миколаєвичь, по 28 К. зложили П. Левицкій и І. Дрималикъ.	116	—			
27. Деканатъ Комарняньскій вôдъ О. Іоана Петрика	22	54			
28. Людкевичь Михаилъ . .	20	—			
29. Бачиньскій Михаилъ .	20	—			
30. Подлускій Петро . . .	20	—			
31. Яворскій Іоанъ . . .	80	—			
32. Деканатъ Угнôвскій . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. В. Мосевичь, І. Сиротиньскій, В. Мазикевичь, В. Матюкъ, Е. Дѣдицкій, Ю. Гумецкій, Ар. Мельникъ, В. Омеляньскій, О. Сиротиньскій В. Утриско, Ал. Ґовда, І. Карпевичь и Ал. Брунець, Тим. Лысякъ 24 К, Конст. Миколаєвичь 21 К. и Сим. Дуткевичь 30 К.	335	—			
33. Кузьмакъ Михаилъ . .	48	—			
34. Кишикъ Стефанъ . .	20	—			
35. Поляньскій Олимпій . .	256	32			
36. Хоминьскій Евгеній . .	20	—			
37. Рабѣй Францъ . . .	108	—			
38. Черевко Іоанъ . . .	20	—			
39. Корытовскій Волод. . .	20	—			
40. Каровець Григорій . .	92	16			
всего .	7071	49			
розходъ .	3660	80			
остає .	3410	69			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готôвка Кор.	с.	Розходъ	Готôвка Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1901 .	21753	07	1. Вдовамъ и сиротамъ порядочна запомога за р. 1901 и милостиня: . .	24854	90
2. Пирожокъ Корнилій . .	40	—	2. Переддатки на р. 1902 одержали:		
3. Преосвящ. Кирь Константинъ	200	—	Котысъ П лина . . .	100	—
4. Присташъ Илія . . .	60	—	Куцѣль Яковина . . .	120	—
5. Алексевичь Снаниславъ	40	—	Лисковацка Сильвія . .	20	—
7. Минковичь Емиліянъ .	40	—	Грабска Аделя	60	—
7. Охничь Василій . . .	40	—	3. Печатня за друки . . .	25	—
8. Ґмитрикъ Иляріонъ . .	20	—	4. Слуги консисторскî по рѣшеню Общ. Собраня . .	12	—
9. Фекула Іоанъ	40	—	5. Пренумерата „Меркура“ за р. 1902	3	60
10. Копыстяньскій Романъ	40	—	6. Пореказы, коверты, порто почт.	25	68
11. Вандзилякъ Константинъ	40	—	всего:	25221	18
12. Гумецкій Юліянъ . . .	40	—			
13. Скроцкій Михаилъ . .	40	—			
14. Крушиньскій Теодоръ	40	—			
15. Бѣнцѣнъ Андрей . . .	40	—			
16. Козенка Стефанъ . . .	40	—			
17. Метела Северинъ . . .	60	—			
18. Корытовскій Володимиръ	40	—			
19. Миколаєвичь Констант.	40	—			
20. Зъ фонда резервового	3100	—			
всего:	25753	07			
розходъ:	25221	18			
Остає ся:	531	89			

ПОВТОРЕНЄ:

Дня 31. марта 1902 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный .	готôвка	4617 К.	29 с.,	цѣннî папери	358920 К.	— с.
II. „ резервовый	„	3410 „	69 „	„ „	— К.	— с.
III. „ розпорядимый	„	531 „	89 „	„ „	— К.	— с.
Всего готôвкою .		8559 К.	87 с.,	ц. паперами	358920 К.	— с

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. въ цѣнныхъ паперахъ: . , .		358920 К. с.	
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. щадн. ч.	39.426 . . ,		97 К. 61 с.
2. „ „ „ „Вѣры" „ „	810 . . .		4538 К. 68 с.
3. „ „ „ „Вѣры„ (фондъ корен.)	893 . .		3500 К. — с.
4. готовыми			423 К 58 с.
	разомъ		8559 К. 87 с.

М. Подолиньскій,
предсѣдатель.

Е. Менциньскій,
секретарь.

М. Копко,
касіерь.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 30. Цвѣтня 1902.

ХРОНИКА.

Новопоставленѝ пресвитеры получили слѣдуючѝ посады.

Ч. 2015. О. Величко Теофанъ сотруд. въ Оровôмъ.
„ 2016. „ Устіяновскій Мирославъ сотруд. Издебкахъ.
„ 2016. „ Скубишъ Іоанъ сотруд. въ Никловичахъ.
„ 2018. „ Городыскій Димитрій сотруд. въ Вулькахъ мазовецкихъ.
„ 2019. „ Клюфасъ Іоанъ сотруд. въ Самборѣ.
„ 2014. „ Гаранджа Павелъ сотруд. въ Тарнавѣ.
„ 2022. „ Рудавскій Иннокентій завѣд. парохіи Гнила.

Каноничну институцію получили:

Ч. 2020. О. Антоневичъ Маріянъ на парохію Шумячъ.
„ 2034. „ Сенета Іоанъ на парохію Розбôръ округлый.
„ 2075. „ Сапрунъ Стефанъ на парохію Стенятынъ.
„ 2864. „ Дуркотъ Александеръ на парохію Долины.
„ 2611. „ Мельникъ Артемий на парохію Нанова.

Вôдличія крылошаньскй получили:

Ч. 1966. О. Костецкій Іоанъ професоръ при ц к. IV. ґімназіи въ Львовѣ.
„ 1978. „ Крушиньскій Іосифъ парохъ въ Селискахъ.
„ 1561. „ Пастернакъ Іоанъ парохъ въ Тылявѣ
„ 6829. „ Сандовичь Петръ парохъ въ Брунарахъ.
„ 2024. „ Лепкій Даниілъ парохъ въ Старôмъ Самборѣ и о. Ильницкій Іоанъ парохъ въ Залôкти.

Ч. 1854. О. Венгриновичь Емиліянъ парохъ въ Мацѣевой зрезигновавъ зъ презенты на парохію Королева руска, прото уложено нову пропозицію въ складъ котрои входятъ: 1. о. Русинякъ Іоанъ, 2. о. Юрчакевичь Емилі. янъ, 3. о. Полошиновичь Даниілъ.

Именованя:

Ч 1951. О. Сѣкириньскій Іосифъ, — дѣйстнымъ катихитомъ при школахъ выдѣл жен. въ Сяноцѣ.

Ч. 1966. О. Костецкій Іоанъ професоръ при ц. к. IV. ґімназіи въ Львовѣ — тіт. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 2311. О. Стецякъ Сильвестеръ парохъ въ Каменцѣ старесело. — орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окруж. въ Равѣ руской, въ мѣстце уступившого на власне желанє Впр. О. Іоана Гавришкевича.

Ч. 2569. О. Колтунюкъ Николай парохъ въ Тарнавцѣ, — орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окруж. въ Решовѣ на мѣсце уступившого добровôльно Впр. О. Іоана Войтовича.

Ч. 2570. О. Шумило Тома деканъ и парохъ въ Курылôвцѣ, — орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окр. въ Переворску на мѣсце уступившого О. Стефана Сапруна.

Завѣдательства получили:

Ч. 1833. О. Поляньскій Константинъ въ Ляшкахъ дек. Ярославского.
„ 2034. „ Смолиньскій Василій въ Берестѣ дек. Мушиньского.
„ 2075. „ Лопатякъ Николай въ Горицяхъ дек. Канчуцкого.
„ 2255. „ Дякôвъ Теодоръ въ Нижанковичахъ дек. Нижанкôвского.

Сотрудництва получили:

Ч. 2008. О. Гробельскій Михаилъ въ Плоскôмъ ad Галôвка.
„ 2312. „ Ганасевичъ Іоанъ въ Борыславю дек. Дрогобыцкого.
„ 2339. „ Кульчицкій Евгеній въ Торкахъ дек. Сокальского.

Увôльнене вôдъ испыту конкурсового получили:

Ч. 1843. О. Кмицикевичъ Викторъ парохъ въ Лежайску.
„ 1959. „ Винницкій Корнилій парохъ въ Барычи.
„ 2375. „ Гумецкій Корнилій парохъ въ Кавску.
„ 2403 „ Давидовичъ Емиліянъ парохъ въ Мысцовой.
„ 2417 „ Тустановичъ Петръ парохъ въ Улючи.

Вôдпустку для поратованя здоровя получили:

Ч. 2028. О. Метеля Северинъ парохъ въ Люблинци, на 3 мѣсяцѣ.
„ 2161. „ Коростеньскій Ромуальдъ парохъ въ Борыславю на 4 мѣсяцѣ.
„ 2201. „ Воляньскій Левъ парохъ въ Яслискôй воли, на 6 недѣль.
„ 2363. „ Заграднікъ Людвикъ парохъ въ Купновичахъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 2446. „ Корчиньскій Яковъ парохъ въ Торкахъ, на 2 мѣсяцѣ.
„ 2435. „ Ковшевичъ Михаилъ парохъ въ Ульвôвку, на 6 недѣль.
„ 2306. „ Паппъ Левъ парохъ въ Тулиголовахъ на 6 недѣль.
„ 2476. „ Маляркевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ, на 2 мѣсяцѣ.
„ 2534. „ Долошицкій Іосифъ парохъ въ Добусинѣ, на 6 недѣль.
„ 2651. „ Сѣнкевичъ Анатоль парохъ въ Кунинѣ на 8 недѣль.
„ 2644. „ Лепкій Даниілъ парохъ въ Старôмъ Самборѣ, на 2 мѣсяцѣ.
„ 2643. „ Яворскій Іоанъ парохъ въ Стрѣлбичахъ на 6 недѣль.

Ч. 1973. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 29. Марта 1902 Ч. 32467 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рôкъ для сотрудника въ Блажовѣ.

Ч. 1971. Тоежъ розпорядженемъ зъ 1. Цвѣтня 1902. Ч. 34794 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Дальовой.

Ч. 2287. Тоежъ розпорядженемъ зъ 24. Цвѣтня 1902 Ч. 39461 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Топôльници.

Ч. 2299. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 21. Цвѣтня 1902 Ч. 32065 призволило на дотацію рôчныхъ 600 Коронъ зъ рел. фонда для сотрудника додатися маючого парохови въ Завадцѣ дек. Высочаньского на оденъ рôкъ.

Ч. 2397. Тоєжъ розпорядженємъ зъ дня 28. Цвѣтня 1902 Ч. 41457 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій оденъ рôкъ для сотрудника въ Корманичахъ.

Ч. 2094. Выказъ книгъ присланыхъ до библіотеки капитульнои:

I. Всч. О Стефанъ Козенка, парохъ въ Мацьковичахъ дек. Перемыского приславъ:

1) рукописне Евангеліє зъ половины 16. вѣка добре удержане,
2) 23 книжокъ бôльшою частію духовного и историчного содержаня.

II. Всч. О. Теофиль Глушкевичь парохъ въ Малновѣ дек. Мостиского:

1) рукописный Служебникъ писаный около р. 1700 (уніятскій), хорошимъ почеркомъ полуустава въ 16цѣ листове 156 + 16 + 46.
2) рукописана Минея общая святымъ, писана 1705 года въ селѣ Малновѣ, in folio листôвъ 75.

III. Всч. О. Володимиръ Подолиньскій парохъ въ Деревни дек. Жолкôвского: Рукописне Евангеліє учительное списане 1662 года Михаиломъ Вѣтвицкимъ пресвитеромъ (вѣроятно въ Деревни), книга тая єсть отписію печатаного въ Кіевопечарскôй Лаврѣ р. 1662. „Ключа Разумѣнія“ Іоанникія Ґалятовского.

IV. Всч. О. Генрикъ А. Полянскій парохъ въ Папортнѣ дек. Добромильского:

1) „Agenda“ латинскій Требникъ зъ поясненями церк. моленій и обрядôвъ, безъ листа заглавного.
2) Collectio sive apparatus absolutionum benedictionum, conjurationum etc.
3) Anfangsgründe der griechischen Sprache Leipzig 1805.
4) O prawie małżeńskim (законъ австрійскій зъ початку 19. вѣка безъ листа заглавного.)
5) Medicina pastoralis autore Fran. Buresch Leopoli 1861 fascic. I.

Всѣмъ Всч. Отцамъ жертводателямъ складає подяку Капитула.

Ч. 1983. Выказъ жертвъ на будову церкви въ Сушицѣ рык. дек. Старосамб. вплынувшихъ вôдъ дня I. вересня 1901 до дня 25. марта 1902 р. (конець выказа.)

А) изъ Львов. Архіепархіи: 63) Всч. Урядъ пар. въ Межеръчу дек. Жидач., 2 кор.

Б) изъ Перем. Епархіи: 134) Всч. Урядъ Пар. въ Рѣчицѣ, 2 кор., 135) Всч О. Влад. Пашъ, пар. въ Вороблячинѣ, 7·20 К., 136) Впр. О. П. Плешкевичь, пар. въ Бабинѣ, 1 к., Благ. Г. Хр. Федевъ 1·30 к., Чест. Гр. Цурѣй, госп. въ Страшевичехъ, 1 к.., Редакція газ. „Галичанинъ“ прислану до ней на будову церкви лепту 2 кор., Вбл. П. О. А. Марковъ въ Львовѣ 3 к., ц. к. Почта въ Старôмъ Самборѣ изъ пушки „ad hoc“ 10·48 кор.

Затѣмъ весь фондъ будовы Церкви въ Сушицѣ рык. собраный изъ лептъ позамѣстцевыхъ выноситъ по день 25. марта 1902 р. = 1612·45 кор.

Всѣмъ великодушнымъ жертвователямъ выражаю изъ глубины сердця: „Спаси, Богъ“. Да воздасть Вамъ Всемогій и Всемилостивый Господь сторицею. Сушиця рыкова дня 25. марта 1902. о. Іоанъ Федевъ, сам. сотрудникъ.

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архієрейскимъ благословенемъ получили:

Ч. 1034. Честн. Никита и Марія Мацехи господари въ Сулимовѣ за справлене Євангелія для мѣсцевой Церкви за 240 Коронъ.

Ч. 1058. Ч. Софія Пижъ господинѣ въ Мохначцѣ нижной за значнѝ жертвы на украшене Церкви. Ч. Петро и Марія Венгрыны господарѣ въ Жеґестовѣ за жертву 200 К. на будову богослужебнои каплицѣ въ Жеґестовѣ. Ч. Іоанъ Павликъ господарь въ Зубрыку за жертву 300 Коронъ на украшене мѣсцевои Церкви. Чест. громада въ Зубрыку за справлене помосту въ Церквѣ за 600 Коронъ.

Ч. 1455. Ч. Димитрій Ожґа господарь и провизоръ церк. въ Старôмъ мѣстѣ ad Лежайскъ за труды и старане ся о порядокъ и чистоту въ Церквѣ якъ такожъ за заохочуване до побôльшеня маєтку церковного. Чест. Василій Слабый господарь въ Старôмъ мѣстѣ ad Лежайскъ за жертву 200 К. на фондъ будовы новои мур. Церкви въ Старôмъ мѣстѣ.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 19. Мая 1902.

† **Константинъ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стифіого въ Перемышли 1902.